

26. Oct. 1971

FAKTA

Dato:

26. Oct. 1971

Sidetæl:

Notes 71 bd 5 s. 62-64

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Paris 26-10-71.

To believe, then, is to be and not to become. Becoming implies a dissatisfaction with existence, a wishing to change, that is, to work out "my will" ~~and~~ as against "thy will", and whatever we may say about moral ~~ideas~~ ideals of perfection, religion is after all the acceptance of things as they are, things evil & good. Religion wants first of all "to be". To believe, therefore, is to exist - this is the fundamental of all religions. When this is translated in terms

of psychology, the religious mind turns "on the axle of passivity." "You are all right as you are" or "to be well with God and the world" or "don't think of the morrow." This is the final word of all religion.

~~D.T. Suzuki~~
D.T. Suzuki.

Det ovenstående gik ud af
for at være i takt. Står her
at stille, men jeg tror det
rør om noget. Det er i min
nuværende situation at det er
vel og så der for at have
det af.
Så for mig selv - hvad
for det er, hvad formål
dener, den er nærmest pro-
-duktivitet, som kan være

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

briste som de sebetobler
de er.
Men - man skal være op-
mærksom på at det
gælder dem blive tvædet an-
ambition og et ideal ikke
at ville have ambitioner
og idealer.

Paris 30-10-71.

Det er dybt deprime-
rende at man ikke er noget
længere end at man stadig
kan lade sig støde ud af
hvad der skrives om en af
kunstjournalisterne. Et lille
stykke i Politiken - under
sin nye rubrikken Du & I.
Du - formodentlig skrevet af
Pierre Guibacher og mig i
debuten hermed. Det er det
en og lufte i pressen med hen-
se til bringe en omtale af en
redskilling i en søndens røle-

- vil ikke dele de handlinger den
mig som et rent menneskeligt
fenomen i dansk kunst og end-
til i den fald af politiske
-inger - det er jo ikke colla-
-geret i udsnit, men et billede
og at de er fra 59-62 alt-
et som af uddet det gøres
der ikke opmærksom på
ligeledes bestræbelse på
at have læst i de litterære
historier - på hvor værd
i et udsnit og fulent fald
at skrive alt det om en
kunstner som over 50 år en
spøjdhed.

Alt dette fik jeg - det som
gør mig på er at den
studs skrive i det hele
hvilket kan berøre mig - at
jeg har mistet af dem.
Er på i det ikke noget
længere, noget stykke klodshed,
mødem, frihed? Det er